

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 691 din data de 09.10.2019

Dosar nr.: 103/2018

Petiția nr.: 982/21.02.2018

Petent:

Reclamat: **Primăria Municipiului Giurgiu**

Obiect: discriminare în raporturile de muncă

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

Primăria Municipiului Giurgiu cu sediul în Giurgiu, Bulevardul București, Nr. 49 – 51, jud. Giurgiu

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul se simte discriminat în raporturile de muncă.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

5. Prin adresa înregistrată sub nr. 982/06.032.2018 a fost citat petentul, iar prin adresa înregistrată sub nr. 1246/06.03.2018 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 27.03.2018. A fost invocată din oficiu excepția necompetenței CNCD la toate capetele de cerere ale petiției.

6. Procedură legal îndeplinită.

7. La termenul stabilit, la ședința de audieri părțile au fost absente.

8. Prin adresa înregistrată sub nr. 1516/19.03.2018 petentul depune note scrise care sunt comunicate părții reclamate prin adresa înregistrată sub nr. 1763/28.03.2018.

9. Prin adresa înregistrată sub nr. 1824/30.03.2018, partea reclamată depune punct de vedere care este comunicat petentului prin adresa înregistrată sub nr. 2049/11.04.2018.

10. Petentul depune concluzii scrise prin adresa înregistrată sub nr. 2559/02.05.2018.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

11. Prin sesizarea înregistrată la CNCD sub nr. 982/21.02.2018, petentul învederează că în urma Sentinței civile definitive nr. 420/CAF/2015, pronunțată de către Tribunalul Giurgiu, referitoare la reintegrarea sa pe postul ocupat, Primăria Municipiului Giurgiu nu i-a plătit despăgubirile bănești pentru perioada în care a fost disponibilizat (06.04.2015 -24.05.2016) și a procedat cu rea credința la eșalonarea plății acestora pe o perioadă de 5 ani de zile, conform prevederilor art. nr. 15 din OUG nr. 57/2015, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal - bugetare.

12. În loc să corecteze erorile efectuate și să îl repună în drepturi, Primăria Municipiului Giurgiu îi pune poprire pe salariu, la solicitarea AJOFM Giurgiu în vederea recuperării indemnizației de șomaj de care a beneficiat în perioada în care a fost disponibilizat respectiv 06.04.2015 - 01.05.2016.

13. În data de 14.10.2017 a fost disponibilizat a doua oară, tot în mod ilegal și abuziv, motivându-se că nu a promovat un examen organizat pentru postul ocupat, deși ca funcționar public reintegrat nu era obligat să dea examen pentru postul ocupat. La examen a candidat pe același post cu domnul...., salariat în cadrul aceluiași compartiment. La lucrarea scrisă petentul a obținut un punctaj mai mare decât colegul său, dar sub 50 de puncte, întrucât lucrarea sa a fost depunctată. Prin urmare nici unul dintre ei nu a promovat examenul respectiv.

14. Ca funcționar public din corpul de rezervă al funcționarilor publici, și ca urmare a faptului ca a obținut un punctaj mai mare la lucrarea scrisă față de colegul său, a solicitat atât ANFP București cât și Primăriei Giurgiu redistribuirea sa pe un post bugetat, neocupat, identificat la poz. 34 din Statul de funcții al Primăriei Giurgiu, în cadrul aceluiași compartiment, respectiv Biroul Investiții. Agenția Națională a Funcționarilor Publici în complicitate cu Primăria Municipiului Giurgiu l-au redistribuit pe postul respectiv, pe colegul său.... începând cu data de 03.01.2018.

Susținerile părții reclamate

15. Prin adresa înregistrată sub nr. 1824/30.03.2018, partea reclamată depune punct de vedere și comunică faptul că petentul a fost salariat la Primăria municipiului Giurgiu în funcția publică de execuție de consilier, clasa I, grad superior în cadrul Direcției Dezvoltare Investiții-Serviciul Lucrări Publice, Investiții, Reparații, Întreținere ca urmare a reintegrării în baza Sentinței civile nr. 420/CAF/2015, fiind concediat ulterior la data de 14.10.2017 prin dispoziția Primarului nr. 1947/12.10.2017, completată cu Dispoziția nr. 1950/16.10.2017 ca urmare a nepromovării examenului susținut în urma modificării Organigramei și a Statului de funcții ca urmare a reorganizării activității Primăriei municipiului Giurgiu aprobată prin HCLM nr. 241/29.06.2017. Petentul s-a adresat instanței de contencios administrativ, iar Tribunalul Giurgiu a constatat neîntemeiată cererea și a respins-o prin Sentința civilă nr. 488/CAF/2017, fiind atacată cu apel.

16. Se solicită să se constate că nu a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament, iar pe cale de consecință derularea situației în speță nu poate constitui o discriminare în sensul dispozițiilor O.G. 137/2000 .

V. Motivele de fapt și de drept

17. **În fapt, Colegiul director** reține că Petentul se simte discriminat în raporturile de muncă.

18. **În drept,** Colegiul director trebuie să aprecieze în ce măsură obiectul sesizării este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, potrivit atribuțiilor și domeniului de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, iar art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, prevede: „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”.

19. Colegiul director constată că s-au identificat mai multe capete de cerere și trebuie să analizeze din mijloacele de probă și înscrisurile aflate la dosar, în ce măsură se poate reține un raport de cauzalitate între faptele prezentate și criteriul invocat.

20. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile părții reclamate, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, excepție invocată din oficiu la toate capetele de cerere ale petiției.

21. Asupra capătului cerere privind acordarea de despăgubiri bănești într-o singură tranșă și plata acestora la valoarea actualizată, Colegiul director constată neincidența solicitării, în temeiul prevederilor art. 27 alin.1 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată: “Persoana care se consideră discriminată poate formula în fața instanței de judecată o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxă judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului”.

22. În privința capetelor de cerere, privind considerarea perioadei în care a fost disponibilizat, ca vechime în muncă și efectuarea unei expertize de recorectare a lucrării scrise, Colegiul director urmează a admite excepția de necompetență invocată reținând și aspectul potrivit căruia instituția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu se poate pronunța, acest atribut fiind exclusiv al instanțelor de judecată.

23. **O.G. nr. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.*

24. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;

b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare;

c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.

25. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant, pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

26. În hotărârea dată, în cazul **Thlimmenos împotriva Greciei** din 6 aprilie 2000, CEDO a concluzionat că „*dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoge, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile*”.

27. În concluzie, există o diferențiere dacă persoanele aflate în situații similare sunt tratate în mod diferențiat, sau dacă persoane aflate în situații diferite sunt tratate în mod identic.

28. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile.

29. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu rasă, etnie sau religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art. 2 al O.G. nr. 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratament diferențiat) și impun a analiza un criteriu interzis (origine rasială, etnie, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri, etc.) invocat de petenți, constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate.

30. În speță, în privința capătului de cerere privind redistribuirea pe post a domnului G.C., Colegiul director reține că motivul, criteriul care a stat la baza presupusului tratament diferențiat, îl constituie vârsta petentului. Din punctele de vedere formulate, a înscrisurilor aflate la dosar Colegiul director reține că această redistribuire s-a făcut fiind îndeplinite condițiile de studii și specialitate.

31. În consecință, Colegiul director respinge excepția de necompetență invocată și constată din analiza obiectului petiției că în situația redată nu sunt îndeplinite condițiile pentru ca o faptă să fie discriminatorie, în consecință nu se poate reține săvârșirea vreunei fapte de discriminare, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și

sanționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, neputând fi reținut un raport de cauzalitate între criteriul invocat de petent și faptele reclamate.

32. În privința capătului de cerere privind analiza de către CNCD a dispozițiilor de încetare a raportelor de serviciu, Colegiul director urmează a admite excepția de necompetență invocată reținând și aspectul potrivit căruia instituția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu se poate pronunța asupra acestora, acest atribut fiind exclusiv al instanțelor de judecată.

33. În privința capătului de cerere privind redistribuirea funcționarilor publici de către ANFP, Colegiul director reține că motivul, criteriul care a stat la baza presupusului tratament diferențiat, îl constituie vârsta petentului. Din punctele de vedere formulate, a înscrisurilor aflate la dosar Colegiul director reține că această redistribuire s-a făcut ca urmare a reducerii postului ocupat și nepromovării examenului organizat.

34. În consecință, Colegiul director respinge excepția de necompetență invocată și constată din analiza obiectului petiției că în situația redată nu sunt îndeplinite condițiile pentru ca o faptă să fie discriminatorie, în consecință nu se poate reține săvârșirea vreunei fapte de discriminare, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, neputând fi reținut un raport de cauzalitate între criteriul invocat de petent și faptele reclamate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării la capătul de cerere privind acordarea de despăgubiri bănești într-o singură tranșă și plata acestora la valoarea actualizată, în conformitate cu O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare;
2. Admiterea excepției de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării la capătul de cerere privind considerarea perioadei în care a fost disponibilizat, ca vechime în muncă, în conformitate cu O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare;
3. Admiterea excepției de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării privind capătul de cerere de efectuare a unei expertize de recorectare a lucrării scrise, în conformitate cu O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare;
4. În privința capătului de cerere privind redistribuirea pe post a domnului..., nu sunt îndeplinite condițiile pentru ca aceasta să fie discriminatorie, nu există un raport de cauzalitate între fapta reclamată și criteriul invocat de petent;
5. Admiterea excepției de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în privința capătului de cerere privind analiza de către CNCD a

- dispozițiilor de încetare a rapoartelor de serviciu, în conformitate cu O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare;
6. Asupra capătului de cerere privind redistribuirea funcționarilor publici de către ANFP, aspectele sesizate nu întrunesc elementele constitutive a unor fapte de discriminare, conform O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată; lipsă legătură de cauzalitate între criteriul invocat și faptă;
 7. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

POPA CLAUDIA – Membru

SANDU TATIANA VERONICA – Membru

Motivată și tehnoredactată I.D./F.L.I.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr.554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.